

[Klim Behnke]

men, eller om man havde arvet et gods eller en kæmpevirksomhed, uanset hvor på stigen man befandt sig – at det at drive egen virksomhed har været lagt for had. Ejerne er blevet udnævnt til at være rå udbytttere og kapitalister, som udelukkende havde til formål at knægte socialdemokrater som hr. Ole Vagn Christensen, stjæle fra dem og proppe sig med guld. Det er det billede, man har opdraget systematisk efter siden midten af 1960'erne, både over for børn i skolen og studerende på videregående læreanstalter.

Man lavede for nylig en undersøgelse på Århus Universitet. På samtlige fakulteter spurgte man sidste år alle de studerende, der skulle dimiteres, hvor mange af dem der havde ønske om at starte egen virksomhed. På Biologisk Fakultet var der én, der ønskede at starte egen virksomhed. Han havde nemlig været i erhvervspraktik i Århus Amtskommune og fundet ud af, at han ville lave en lille virksomhed, der kunne tilbyde Århus Amtskommune at tage rundt og undersøge spildevandsprøver, fordi han havde konstateret, at det var der et stort behov for. Men på samtlige andre fakulteter – det er Århus Stiftstidende, jeg har som kilde – kunne man konstatere, at der var ingen, der ønskede at starte egen virksomhed.

Op hvorfor? Jo, både da disse unge lå i vuggen på vuggestuen med et billede af Lenin over vuggen, da de kom i børnehaven og senere i folkeskolen, lærte de alle steder, at det værste, man kan gøre – hvis man ikke lige vil stå allerøverst på hadelisten i dette samfund – er at starte egen virksomhed. Man har gjort ordet profit til et ord, som er negativt ladet, selv om ordet er det bedste, man overhovedet kan tænke sig. Det er betingelsen for al menneskelig fremdrift og al menneskelig virkelyst, det er ensbetydende med muligheden for at kunne få et afkast.

Den letteste ting af verden er at låne sig tilbage og sige – asocialt som det jo er – at man kræver at få ting og sager. Det er den letteste ting af verden, og det er jo det, der er socialisternes livsfilosofi, denne asociale krævementalitet, hvor man ikke ønsker at yde noget, men kun ønsker at nyde fra samfundet.

Med hensyn til aktiehandel kaldte den nuværende finansminister på et tidspunkt aktiebørshandlere for »hysteriske kællinger« og spekulanter, der kun havde til formål at øde-

lægge samfundsøkonomien, vel vidende, at med bare den mindste indsigt i erhvervsøkonomi vil man vide, at aktiehandel, spekulation med aktier, det at man kan tjene penge på at handle med aktier, er betingelsen for, at der er nogle, der gider investere.

Så hvis man analyserer sig frem til, hvorfor problemerne er der, vil man opdage, at det er her, årsagen findes. Der er ingen – medmindre der står idiot med neonskrift på ryggen af dem – som ønsker at starte egen virksomhed i dagens Danmark, for hvorfor skulle de dog gøre det? Hvem giver dem tak? Ingen. De får vrøvl med fagforeningerne, de får vrøvl med staten, de får vrøvl med kommunerne, de får vrøvl med amtet, de får vrøvl med EU, de får vrøvl med alt og alle og bliver i bedste fald hængt ud på forsiden af dagens aviser.

Hvorfor skulle man starte egen virksomhed, hvorfor skulle man investere hele sit liv, sin køn – eller mands – indkomst, hus, ejendom, hvorfor skulle man investere det? Nej, jeg kan ikke anbefale nogen at starte egen virksomhed under de forhold, der hersker i dag.

Men, siger man så, der er jo en masse kapital derude, der er jo en masse kapital, som er fri på markedet. Hvorfor bliver den ikke kanaliseret hen til disse små kapitaltrængende virksomheder? Det gøres jo bl.a. ikke, fordi staten har været der, staten har været ude i form af låntagning – en gældsætning, som runder 700 mia. kr. i år. De 700 mia. kr., som staten som en tør svamp har suget ud af markedet, er der jo ikke. De bliver ikke placeret i maskinfabriker, i købmandsbutikker og i skotøjsfabrikanters udmærkede initiativer. Kapitalen kan kun bruges én gang, og i øjeblikket har staten valgt at opsuge og bruge 700 mia. kr. investeringsvillig kapital fra det danske marked.

I parentes bemærket ved jeg godt, at af nationalregnskabsmæssige grunde er en del af obligationerne også solgt til udlandet, men ikke desto mindre kunne der jo være nogle udlændinge, der ville have investeret i Danmark.

Nu kommer regeringen så med et forslag om, at man bare laver denne pulje på et par milliarder kroner, hvoraf staten skal stå for de 50 pct. Så kommer der kapital til rådighed, som kan investeres i små og mellemstore virksomheder. Men vi kan jo se, hvordan det er gået med Skibsgarantifonden: Når der er nogle, der dummer sig i Svendborg, så må skattey-